

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Válságos helyzet.

Jó szerencse, hogy a bécsi lapokat nem olvassa nálunk, csak nagyon korlátolt számú közönség, mert valószínűsége lángra lobbanthatná a szenvedélyeket az, amit írni merészkednek rólunk. Egyáltalán gonosz és alávaló indulatok jutnak kifejezésre ezekben az újságokban Magyarország ellen és minden ellen, ami magyar, ami magyar érdek, de most egyenesen a türethetlenségig arcátlan a viselkedésük és cikkeik olvasása alatt ökölbe szorul a magyar ember keze.

Igazi hitványság az, amint a legtöbb osztrák hírlap tárgyalja a magyar képviselőház eseményeit kezdettől fogva, mióta a katonai javaslatok fölött folyik a vita. És természetesen vérszemet kap ez a sajtó annál fogva, hogy akad nálunk is ember, sőt nem is egy ki helyesli cikkeiket és igazat ad nekik, jó lehet nem hiszük, hogy szívből, — de szívből. (Csakhogy sajnos akadnak ilyenek is).

A politikai válság még mindig megoldatlan. Bennünket e lap irányára szempontjából csak közvetve t. i. anynyiból érdekel ez, hogy e hosszantartó politikai válság az anyagiak terén az érzékeny gazdasági válságot is magával hurcolja. A politikusok elvégre majd csak megegyeznek; kinek lesz igaza, ki mennyit fog engedni, mindez előbb vagy utóbb kiderül. De mi történik a most mesterségesen elaltatott gazdasági kérdésekkel?

Valóban érdekes jeleneteknek lehet a szorgalmas újságolvasó tanuja. Ha például nálunk valamely kereskedelmi-iparkamara szokásos évi jelentésében az ipar és kereskedelem hanyatlásáról panaszkodván e tényről zilált viszonyok számlájára írja, nyomban jö a válasz Ausztria valamely hasonló sulyú érdekcsoportjától, s e válasz unisono a gazdasági különvállás követelésében áll. Mint a jól betanult szintársulatnál a szerep adott végszavára egy másik szereplő belépte. Éppugy a legesekélyebb zokszóra, amely gazdasá-

gi tényezőink valamelyikének szájából a legalaposabb joggal hangzik is el, következik osztrák szomszédaink fenyegető válasza.

Szóval nekünk már panaszkodni sem szabad. Nem hogy tegyünk valamit a jobb jövő érdekében, de még érdekeinek a múltban való állandó sérelmét sem szabad felemlitenünk a nélkül, hogy orrunk alá ne dörögjék a gazdasági különvállás lehetőségét.

A cél, a melyet Ausztria gazdasági köreinek ezen magatartása szolgálni kíván, meglehetősen világos. Nem más ez, mint újból és újra illetékes helyre juttatni, hogy ők a két állam közötti viszony tekintetében minden változást perhorreskálnak, nem engedik köreiket, amelyekben belül eddig bennünket kiszípolozva oly jól érezték magukat, semmiféle bármily jogos és méltányos ujtással érinteni sem.

Taktikájuk, amelyet követnek dicsegetre méltó. Ugy tesznek, mint az egyszeri ember! szóltam a feleségemnek — értsen belőle a napamasszony.

Tudom. . .

Tudom, hogy itt e földi lét
Rövid álom csak, semmi más:
S hogy új életre ébredünk majd
Még abban sem vagyok Tamás.

Tudom, hogy a lomb, a virág
Az ősz lehére szerte hull;
Hogy szép szemek bűvös körében
A ifju szíve lángra gyul.

Tudom: a napra éj borul,
S hogy sírni is szokott az ég,
Hogy tél fagyára, zord havára
Illattal telve lesz a lég.

Tudom: hol nincs fény, nincsen árny;
Hogy végtelenben nincs határ;
Hogy but és álmat, földi jármot
Elsimit végleg a halál . . .

Tudok mindent; s mégis . . . mégis . . .
Egy gondolatom csak talány:
Szeret-e engem olyan forrón,
Mint én őt, — az a kis leány.

Hajós Jenő.

A vad gentry.

— Irta: GOTTIER LAJOS. —

(Folytatás).

Muzslayné átvette a háziasszonyi szerepet, leánya segített neki. Ott sűrűgtek mindketten a vendégek között.

Ida épen Gábort kínálta fekete kávéval, a ki félrehúzódva ült egy sarokban.

— No maga híres legény, hogy még inni sem tud! Nem szégyenli magát? Sugta oda neki, míg letette ehbe a feketekávé.

— Nem ambízióm babérokat szerezni ezen a téren. — Felelt az ifju sértődten.

A lány vállat vont és ott hagyta. Szégyelte, hogy a többiek azt mondták az ő lovagjára, hogy:

— Ne bántatók az urfit. Tej kell annak, nem bor.

Többet aztán egész éjjel egy szót sem váltottak. Mindkettő azt várta, hogy a másik közeledjék.

Az asszonyok nem sokára visszavonultak, az urak meg ittak tovább. Elküldtek a malaczbandáért a „Nyakigláb” zsidó koresmájába. A három szal cigány legény meg-

érkezett és huzta nekik keservesen. Nem sokára már az üvegeket vagdoszták a falhoz és egyik-másik föltette a lábát a czimbalomra.

Bánáthy meg egyre diktálta a nótát;
Huzzad cigány! az áldóját a fának!
Nekem huzod, nem az öreg apádnak!

Igen kitört belőle a magyar virtus. Férfias hangja csak úgy harsogott végig a házon.

Ezalat egy érintetlen, bájós, fiatal gyermek, az utolsó szobában, fölült ágyában s félig nyílt szemekkel hallgatózott . . . Tisztán kivehette a vad gentry erős hangját. Aztán boszankodva gondolt a másokra, arra a fehér arcú ifjura; a ki még inni sem tud. Az összehasonlításon aztán úgy elgondolkozott, hogy be sem hunyta a szemét egész éjjel . . .

VI.

Hajnal felé oszlottak szét a korhelyek. Hogy az utolsó is távozott, a petróleumlámpa egy végsőt pislákol, aztán kialudt, kellemetlen füstöt hagyva maga után. A lebesátott függönyön át, a kert felől, bekandikált a hajnal. Bánáthy föltárta az ablakot. Az üde, illatos, reggeli lég csak úgy tódult

Tudják nagyon jól, hogy a király mennyire tartózkodik a gondolattól, hogy a két állam közti közösség akár csak gazdasági szempontból is megszűnjék, s a minduntalan hozzánk címzett ezen fenyegetések voltaképpen a császárnak szólnak, akit ily módon akarnak figyelmeztetni arra, hogy a rájuk nézve hasznos előbbi állapot megváltoztatását casus bellinek, a közösség felbontására való jogcímnek tekintik.

E taktikának folyománya, hogy a legcsekélyebb jelentőségű kérdéseket is kielezik, minduntalan a korona döntését provokálják tudva, hogy az uralkodó nem szeret bírni gyanánt szerepelni. Természetesen a taktikához hozzátartozik az is, hogy a megegyezés lehetetlenségének odiumát a magyar kormány nyakába sózzák, amint ezt legutóbb a brüsseli konvencionak végrehajtása illetőleg a cukorgyártásnak a két állam között leendő kontingentálása körül felmerült véleményeltérés alkalmával is tapasztalhattuk.

Ismételjük, osztrák szomszédaink e taktikája nagyon helyes, tanulságos, s mert gyakran — tapasztaltuk — célra is vezető, követésre méltó. Követni is fogjuk, s követésre ajánljuk is.

Ezen szempontból jellemezni fogjuk a hátrányokat, amelyeket iparunk és kereskedelmünk az érdekeinket súlyosan sértő gazdasági közösség folytán szenvedni kénytelen, s minek folytán mindig jobban s többet adózni vagyunk kénytelenek Ausztriának. Egyetértünk velük abban, hogy inkább

váljunk most el, sem hogy a helyzet illoyalis kihasználása részükről tovább is lehető legyen, mert hogy kihasználják, s vissza is élnek a helyzettel, az többször bebizonyosodott tény.

Mostanság gyakran elhangzó fenyegetésük a katonai kérdésben a magyarság által immár meglehetősen egyöntetűséggel követelt reformok tekintetében sem más, mint visszaélés a helyzettel. Sándor módjára máshova néznek, mint ahova ütni akarnak.

Ugy véljük, hogy a szándékolt reformokkal, amelyek megadása vagy megtagadása végre is nem rájuk tartozik, kevesebbet törődnek, engedékenységet a kiegyezési kérdések körüli előnyökért könnyen meg lehetne vásárolni.

Éppen azért még idejekorán óva intjük vezető köreinket, nehogy — amint némely bécsi forrás arra már célzást is engedett — felüljenek a törekvéseknek, s néhány gazdasági szempontból értéktelen sallangért — Ezsau módjára egy fál lencséért — odaadják a nemzet örökségét, elzárni engedjék a vagyonosodás útját.

Mi a stereotip szokásokká vált fenyegetéseket már annyira megszoktuk, hogy attól akkor sem ijednénk meg, ha a fenyegetésnek magva, alapja volna is. Pedig ők is tudják, mi is valjuk, hogy fenyegetésük a gazdasági különválással olyas valami, amitől ők félnek legjobban.

Addig kiabálják ők is a különválást, míg igazán elérkezvén annak szüksége, senki sem siet védelmükre.

Pedig a különválás az ő pusztulásuk, s a mi felvirágzásunk forrása lesz.

De bármily nehéz is a helyzet a jelenben, mi nemzetünk szebb jövője, békéje és közgazdasági haladása érdekében, reméljük, sőt hisszük, hogy végre is sikerülni fog megtalálni vezető köreinknek a kibontakozás útját.

Pénzcsaló banda.

Egy veszedelmes csaló bandának két legveszedelmesebb tagja érkezett a héten városunkba, a hova egy szegény polgár embert is magukkal csaltak, hogy pénztől megfoszák.

A gazemberek a legrafináltabb módon csapják be azokat a kik lépne mennek.

Óva intünk tehát mindenkit, hogy az élénken működő bandától őrizzék. Tanulástul röviden elmondjuk, hogy miként szokták kiszemelt áldozataikat hálojukba keríteni. Ime: Dobsza József pécsi lókupecz (egyik leghíresebb kerítő) vásárookra jár és ott kiszimatolja, hogy melyik polgár adott e pár száz forint árára lovat, vagy szarvasmarhát és van neki pénze. Ezután oda sompolyog a paraszthoz és négyszeres hamis pénzt kínál neki jó pénz helyett cserébe mondván, hogy az általuk adandó pénzt majd a nagyságos ur fogja egy megjelölt napon átadni, de az a hamispénz oly jól van utánozva, hogy a valóditól alig-alig különböztethető meg. Természetesen a paraszt lépne megy. Megjelennek a kitért helyen és várják a nagyságos urat, ki a hamis pénzt hozza.

Megis jelenik egy elegánsan öltözött arany gyűrűs és lánczos kifent alak, (vagy már egyik koresmában várja a Dobsza által szállított áldozatot. Ott borozgatni kezdenek és a nagyságos ur adja bankot fenhéjazó hangon beszél a paraszttal, mi természetesen

be a dohányfüst és borgözzel telt szobába, melyben az orgia maradványai szerteszét hevertek. A gazda kedvetlenül nézett végig a pusztuláson. Aztán föltette széles karimájú szalma kalapját s kiment a kertbe.

A fekete föld kissé nyirkos volt. Ugy látszik, esett az éjjel. Remek zöldszinben pompázott a növényzet. Az öblös káposztaleveleken a harmatepepp, mint millió gyémánt csillogott. A kerítés mellett az akácfa szinte meggörnyedt az édes illatu, rózsaszínű fürtök alatt Madárka csicsergett ágain, vigan ugrálva rajta. Aztán megrebbentette kicsiny szárnyait s fölszállt a magasba.

Bánáthy elindult a széles kerti uton a nagylevelű ribizke-bokrok közt. A hűs korai levegő jól esett forró fejének. A falu egyetlen utcáján napszamosok mentek végig, szerszámmal vállalkon s élénken tárgyalták szükkörű életük apró eseményeit.

— Azt hiszi keed, hogy a bérlő jobban fizet? Csak, olyan az is, mint a többi. Má én csak ammondó vagyok, hogy maradjunk az uraságnál.

A másik felelt rá valamit, miközben hosszú, lapos parasztléptekkel haladtak tovább a kerítés mellett.

Bánáthy úgy elgondolkodott, hogy az egyszerű munkásnépet kora reggel dologra menni látta . . . Van nekik miért élni, kiért dolgozni. Mindenkinek van felesége, családja, van a ki megossza nyomoruságos élete gondjait s együtt élvezik a csekély örömet is, a mi osztályrészüll jutott nekik.

— Csak az én életem olyan haszontalan gondolta magában s olyan nyomorult lelki állapotban volt, mint még soha azelőtt. A sivár, agglegényi jövő komor képe fenyegetően nézett szembe vele. Aztán elgondolta, hogy milyen másképp lehetne az egész . . . és fölsóhajtott.

Ekkor kocsizörgés hallatszott s Bánáthy csodálkozva látta, hogy az ő parádés kocsisa fordul be az udvarba.

— Hát te hol jártál ilyen korán!

— A vasutnál voltam. A pesti fiatal urat vittem ki, felelt a kocsis, tisztesség tudóan levéve strucztoallas kalapját,

A gazda csak annyit felelt rá, hogy:

— Ugy?!

De azért föllélegzett és mintha vidámban nézett volna bele a végtelen kékségbe, mely ráborult a távoli hegyek tetejére, a kis falu határán túl.

Abban a perczen megütötte a vállát valaki.

— Jó reggelt, gazduram! Hát maga még most se feküdt le, mikor más becsületes ember már föl is kelt?

Bánáthy hárafordult s kedves meglepetéssel látta maga előtt Idát akinek szépfeje könnyű fehér ruhájából, üdén, kívánatosan mosolygott reá, mint az érett szalmócza.

— Adj Isten, hugám! Mit álmodtál az éjszaka? Aztán be se várva a feleletet, utána tette:

Most mondja a kocsis, hogy a budapesti urfi megszökött a hajnalban, ő vitte ki a vasúthoz. (Én nem tudom, miért néz olyan mohó kíváncsisággal a leány arcába, mig ezeket mondja.)

— Dehogyan? Hát a mitül jó?

És a leány vállat von, letép egy levelet a ribizkebokorról.

— Már azt ő tudja, hogy mitül jó. És te nem is busulsz utána?

A leány komolyan néz a férfi arcába, aztán, még komolyabban, kedves határozottsággal felel neki:

— Igazán, hogy nem . . .

sen annak imponál. Ekkor elkéri tőle a nagyságos, ur a jó pénzt és azt mondja, hogy mindjárt hozom a másikat. Midőn a jó pénz kezében van, Dobsza elkiáltja magát, hogy jönnek a csendőrök. És természetesen a ki merre tud szét szalad.

Ezután a két család csakhamar távozik a városból, a szegény becsapott paraszt pedig resteli a dolgát és együgyűségét, félvén a büntetéstől, csak ritka esetben tesz panaszt. A megugrott család pedig markukba röhögnek és pár nap múlva új áldozatot keresnek.

Nó hát ennek a család bandának Dobsza József és Jandó József (a nagyságos ur) a legveszedelmesebb tagjai, kik nálunk is. Sipos Sándor babarcsi lakost akarták 100 forintjától megfosztani a vasuti vendéglőben a fen említett módon. De nem sikerült nekik, mert Sipos a pénzt akarta előbb látni, amit azonban a nagyságos ur nem tudott át adni, így tehát elváltak és a gseftből semmi sem lett.

Azonban az atyafiakat mégis elcsipték.

Hegyessy János járásunk főszolgabírája ki minden erejével üldözi a gazokat, megismerte az utczán Dobszát és rögtön intézkedett, hogy kézre kerüljön. Ami sikerült is. A kihallgatás során a két család mindent a legkonokabban tagadott, de Sipos Sándor a kiszemelt áldozat bevallotta, hogy bizony őt kiakarták fosztani. A jegyzőkönyv felvétele után a főszolgabíró az ügyészséghez jutatta a két család.

Örvendünk, hogy derék főszolgabírónk figyelme mindenre ki terjed és hogy minden módon igyekszik járásunkat a családok és gazemberektől megtisztítani.

— **A kereskedelmi szerződések.** A kérdés hogy Ausztria-Magyarország a kereskedelmi szerződések ügyében a tárgyalásokat a szomszédos államokkal mikor kezdi meg, nagyban foglalkoztatja a kereskedelmi-politikai köröket. Legsürgősebben természetesen Olaszországgal kellene a tárgyalásokat megindítani, miután ez a szerződés fölmondott. Németországgal szemben a tárgyalások kevésbé akuttak azért, mert itt a fölmondás még nem történt meg, Németország és Oroszország között a tárgyalások már előre

halladott stádiumba jutottak és nagyon valószínű, hogy ezek befejezte után Németország Ausztria-Magyarországgal is tárgyalásokba kíván majd bocsátkozni. A hivatalos tárgyalásokat mindazonáltal ezen két állam közt kizárja a Széll-féle formula, mely szerint a régi vámtarifa újjal pótolandó még mielőtt a kereskedelmi szerződés ügyében a tárgyalások megkezdődnek. Így tehát Németország és Ausztria-Magyarország között a legjobb esetben a tárgyalások csaknem hivatalos formában indulhatnának meg, vagyis úgy amint az, Ausztria-Magyarország és Olaszország között történt.

H I R E K.

Kis fiamról.

Van nekem egy kis fiam
Mint az öklöm akkorácska,
Most kezd járni, de már magyar
Szíve minden dobbanása.

Ha szól hozzá magyar ember,
Hizeleg neki beszél egyre,
De ha „svager“ komplementöz
Nyelvét ölti a németre.

Bús magyar.

— **Távozó plebános helyettes.** Lapunk mai számában vesz bucsut városunk közönségétől Horacek Endre volt plebános helyettes. Öszintén sajnáljuk e derék papnak távozását körünkből és mi is ezúton mondunk neki „Isten hozzád“-ot.

— **Kitüntetett körjegyző.** A m. kir. belügyminiszter Simon László n.-hárságyi körjegyzőt, fáradságot nem ismerő azon szorgalmáért, hogy a körjegyzősége községeiben az „Országos mezőgazdasági és cseléd betegsegélyező pénztárnak több mint 300 rendszeres tagot szerzett elismerésével kitüntette és 50 korona jutalomban részesítette. Részünkről is gratulálunk a derék körjegyzőnek a megérdemelt kitüntetéshez.

— **Tiszti vizsga.** Mint értesültünk, dr. Ujházi Hugó földink, ki Pécsen az egyéves önkéntesi évét az 52-ik gyalogezrednél kiszolgálta, a tiszti vizsgát sikerrel tette le.

A férfi szó nélkül ballag a leány oldalán, végre megszólal:

— Te Ida! Hát . . . izé . . . én azt hittem, hogy . . . ti szeretitek egymást. Hát nincs ugy?

— Ugy látszik, hogy csakugyan nincs ugy.

— Nem értem.

— Pedig könnyű megérteni. Tudod mind a ketten belé hecczeltük magunkat abba, hogy szeretjük egymást. Pedig csak a szüleink akarták, hogy úgy legyen. Én azt hittem, hogy ő nagyon szerelmes belém és úgy látszik, ő is azt hitte rólam. Mindketten csalódtunk. De jobb az így, hogy most nyílt föl a szemünk, mint azután.

— Te Ida! Felelj nekem őszintén. (És az erős férfi mohó vágygal néz a leány kipirult arcába) Egy csöppet sem fáj a szíved utána?

— Ida még jobban elpirul, de azért

kaczagva felel:

— Azután a kisasszony után? Egy csöppet sem.

A vad gentry köszörüli a torkát.

— Te! . . . izé . . . hát látod, én csak olyan falusi paraszt vagyok, olyan vad gentry. De azért azt mondják, hogy jó szívem van. Hát . . . azt gondoltam, hogy . . . és szeliden megfogta a leány kezét, csak gondoltam, hogy . . . nem maradna itt örökre, nálam? . . .

— Itt én akár itélet napjáig! S könynyeink át mosolyogva, szegénylősen nézett föl a daliás emberre, a ki karját az ő karcu dereka köré fűzte.

Aztán mind ketten erősen fölrezzentek néma boldogságukból, mert a csordás nagyot cserdített ostorával a mint végig ment a kert mellett, a poros országuton.

— Néé! Te ne!!

(Vége).

— **Eljegyzés.** Salamón Jenő helybeli gyógyszerész a „Magyar-Korona“-hoz czinizett gyógytár tulajdonosa, eljegyezte Douglas Zsófia kisasszonyt. Szívvel gratulálunk az ifju jegyespárnak.

— **Az izraeliták ujéve.** Nagy ünnepe volt a héten izraelita polgártársainknak kedden és szerdán ülték meg nálunk is az ujonan épült zsinagógában az új esztendő (Rosh-hasono) ünnepét (5664 év). Az utczákön valóssággal ünnepi hangulat uralkodott. Az üzletek java része zárva volt. Az istentiszteletek után a sétálók egész raja lepte el az utczákat, élvezve a szép, verő fényes őszi napot. Az évfordulat alkalmából, mi is szerencsés és boldog új évet kívánunk izraelita polgártársainknak.

— **Kossuth szobor Nagy-Atádon,** Folyó hó 29-én kedden délelőtt fogják leleplezni Nagy-Atádon Kossuth Lajos mellszobrát, melyet a kerület képviselője Chernel Gyula saját költségén készíttetett Horvai János jeles szobrászunkkal, aki már több Kossuth szobornak az alkotója. Az ünnepélyre leutaznak: Kossuth Ferencz, Olay Lajos, Kacskovics Géza, Nessi Pál, Endrey Gyula, Egry Béla, Fáy István, Kubik Béla, Rákosi Viktor Kállay Lipót, Hentaller Lajos országgyűlési képviselők és Pally Sándor a függetlenségi párt titkára.

— **Öngyilkosság.** Mint lapunknak írják, f. hó 23-án reggelre Somogyvári Sándorné szulimáni asszonyt a kutban halva találták. A vizsgálat kiderítette, hogy a szegény asszony elmebeteg volt és ebbeli zavarában követte el az öngyilkosságot.

— **Szüreti mulatság.** A „Szigetvári kath. legény-egylet Kész Sándor vasuti vendéglőjében ma (vasárnap) a házalapja javára Szüreti mulatságot rendez. Lesz ott: Confetti, szerpentin és nemzetközi világposta. Belépti-díj tagoknak 60 fillér. Nem tagoknak 80 fillér. Kezdeté este fél 8 órakor. Rossz idő esetén a mulatság ugyanazon helyen egy héttel később tartatik meg.

— **Ujenczozás.** Habár az idén még eddig az ujenczozás elmaradt, azért mégis akadnak olyanok, kik október elsejére mint önkéntesek bevonulásra jelentkeztek. Dicső dolog!

— **A hü cseléd jutalma.** Söllei Mátyás csertői lakos uradalmi cselédnek 40 évi hű szolgálata elismeréséül, a m. kir. földművelésügyi miniszter elismerő levél kíséretével 100 kor. jutalmat és díszérmet adományozott. Mint értesültünk, Hegyessy János szigetvári főszolgabíró a napokban fogja a hűséges cselédnek a jutalmat átadni és a kellő ünnepséggel mellére tűzni a jól megérdemelt érmet.

— **Katonaszökevény.** Peitl Antal szigetvári illetőségű egyént körözi a katonaság mert nem jelent meg a behívási parancsra. Azonban a szökött katonát még eddig nem sikerült elfogni.

— **A takarékpénztárak reformja.** Láng Lajos kereskedelmi miniszter munkaprogramjának legelső feladatául a takarékpénztárak reformját tűzte ki. A kereskedelmi miniszter ezzel kapcsolatban megbizta Halász Sándor miniszteri tanácsost, a postatakarékpénztár igazgató-helyettesét, hogy a törvényhozás elé terjesztendő javaslat előadói tervezetét készítse el.

— **Kurucz ujság.** Somogyvármegye alispánja „Kurucz ujság” 2 filléres függetlenségi politikai napilap utcai elárucítását engedélyezte.

— **Lopás.** Az izraelita ünnepek alkalmával *Schlesinger* Jakab helybeli (sörházi vendéglősnek) záratlan korcsmájából a zárt sőtés föltörése után szivart, cigarettát, dohányt és több ruhaneműt elloptak. Az alapos gyanu három helyenküli cseléd leányra irányul. A nyomozás ez ügyben erőlyesen folyik.

— **Népfelkelők szemléje.** A szokásos ellenőrzési szemle a népfelkelőkre vonatkozólag járásunkban Teklafaluban és Szigetvárott fog megtartatni. És pedig *Teklafaluban* október hó 12-én Teklafalu, Drávafok és Gy-Mellék. *Szigetvárott* október 14. (Szigetvár) N. Lad, 15-én Apáti, Mozsó, N.-Hárság, 16-án. N.-Dobsza, Görösgal, és szt.-lászói, körjegyzőségekhez tartozók kötelesek reggel 9 órakor jelentkezni.

— **A korcsmák vasárnapi munkaszünetében** tárgyában sorra járja most már a törvényhatóságokat Beregmegyének ismert határozata. Legutóbb Ung vármegye is hozzájárult a korcsmákról sörházakról és pálinkamérésekről alkotott szabályrendeletnek akként való módosításához, hogy az italmérési üzletek vasárnap és ünnepnapokon egész nap zárva tartassanak. Az átirat tárgyalása alkalmával azonban Gaár Iván biz. tag a javaslatot (igen helyesen) nem tartja szabadelvűnek, sőt az egyéni szabadság némi megsértését is látja benne. Míg a pénzügyminister az italmérési illeteket le nem szállítja, addig a korcsmárosokat szabályrendeletileg nem lehet eltiltani 52 napi keresetüktől. A népnek vérebén van, hogy a héten legalább egyszer igyék; ha tehát nem fog ihatni vasárnap, inni fog valamely hétköznapon s így a munkától 2 napon át fog tartózkodni az eddigi egy nap helyett. (Ugyvan) (szerk.)

— **Az államvasutak az élelmiszerek kivitele érdekében.** A magyar királyi államvasutak vonalain, legközelebb a külföldön itt ott már fönnálló és nálunk is már régebben kilátásba vett újítás, tudniillik bérmentesítő bélyegrendszer mellett agrikol-csomagdíjszabás fog életbe lépni, melynek célja élelmiszereknek közvetlenül a termelőktől való olcsó és egyszerű módon beszerezhetőse. E részben hétféle díjakat állapítottak meg, még pedig 10 kilogrammon aluli és 10—20 kilogramnyi csomagok után három, illetve négy távolsági zóna szerint. A 10 kilogrammon aluli csomagok díja lesz: 1—4000 kilométernyi távolságig darabonként 50 fillér, 401—800 kilométerig 100 fillér és 800 kilométeren túl egész 1200 kilométerig terjedő távolságokra 150 fillér. A 10 kilogrammon felüli egész 20 kilogramm súlyú csomagokra nézve pedig négy zóna állapítottatott meg: 200 kilométerig 50, 201-től 400 kilométerig 100, 401—800 kilométerig 150 801—1200 kilométerig 200 fillér szállítási díjjal. E díjakat, melyekben a kezelési illeték, a szállítási adó a felvételi vevény- és bélyegilleték már befoglaltatik egyszerűen az illető csomagokra, a levélbélyegek módjára ragasztott külön e célra készített bérmentesítő jegyekkel fogják leróni minden további alakiság mellőzésevel. A részletesebb feltételek, nevezetesen ily módon szállítható cikkek

jegyzéke, a csomagolási mód, stb. a magyar királyi államvasutak helyi díjszabásához legközelebb kiadandó pótlékban fognak közzététetni.

— **Aki mindenben kivétel.** Egy magyar természetű nemrég Skóciába utazott. Egy városkába érkezett, ahol megszállott s egy kis vendéglőben pompásan megvacsorázott, Elég elővigyázatlan volt azonban s a következő felkiáltásra ragadtatta magát:

— **Jobban vacsoráztam, mint bárki egész Angliában.**

— **Kivéve a lordmayort,** — szólt közbe a korcsmáros.

— **Nem még a lordmayort sem véve ki,** — hangzott a vendég válasza.

— **A lordmayort pedig ki kell vennie!** — mondta makacsul a vendéglős. — **A lordmayort mindig kivétel.**

Est nem tudta megérteni a tudós. szóváltás támadt, amelynek azzal vetett véget a korcsmáros, hogy rendőrt hívott. A rendőrségen megtudta a tudós, hogy a városkában időtlen idők óta vallják azt az elvet, hogy a lordmayort mindig és minden időben kivétel s mivel ő e szokással szembeállott, tizenkét napra fogházra átváltoztatható 15 schilling pénzbüntetésre ítélték. A tudós töredelmesen lefizette a 25 schillinget, de nem tudott magába fojtani egy halk megjegyzést:

— **Nincs nagyobb számár egész Angliában.** mint ez a korcsmáros.

A rendőrtiszt dühösen ugrott föl: — **Mit mondott ön?**

— **Pardon,** — a lordmayort kivétel, — jegyezte meg szatirikusan.

— **Az más,** — felelé most már nyugodtan a rendőrtiszt és a megnyugtató válasza eléggően sóportéte be a 25 schillinget.

Lovagias ügyek a hadiparancs miatt.

Tudvalevő dolog, hogy a Pozsonyban állomásozó 11-ik számú vadász zászlóalj *Struchly* Lipót nevű kapitánya, egy vendéglőben a magyarokat sértő, gyalázó módon nyilatkozott a chlopy-i hadiparancsról.

Tolesvai *Bónis* Sándor miskolci lakos a hírlapokban is közölt következő levelet küldte a századosnak:

Olvastam Önnek a magyar nemzet ellen irányuló s nem is jellemezhető alávaló nyilatkozatát. Hogy nem akadt ott mindjárt helyben egy ember sem, aki Önt ezért arcul üsse, csakis annak a meglepetésnek tulajdoníthatom, amit egy ilyen szemtelen nyilatkozat előidézhetett, az elmaradott arculütést fogadja tőlem ez uton.

Tolesvai *Bónis* Sándor, Miskolczon.

Struchly pozsonyi vadászszázados kihívatta tolesvai *Bónis* Sándort, aki megleckézettette gyalázkodásáért.

Tolesvai *Bónis* Sándornak követője akadt lovag zolnai Zolnai Viktorban, kit nálunk (Szigetvárott) jól ismernek. Zolnai nem csak *Struchly*t, de *Formanek* főhadnagyot is — tolla hegyére vette. Részünkről csak örvendünk Zolnai barátunk hazafiasságán. Ez ügyekről a következőket közölhetjük:

Zolnai Viktor a következő nyilatkozatot tette közzé a lapokban.

I.

Struchly Lipót, a 11-ik vadászszázalaj kapitányához.

Pozsony.

Amiért Ön a magyar nemzetet megsértette, becsémelte, én önt haszontalan komisz fráternek nevezem és igérem, hogy

píszkos száján vágok keresztül kardommal alkalmilag. Hadd lássam hát na, azt a fennem hirdetett nagy bátorságot?

Pápa, 1903, szeptember 21.

Előttünk:

Beck János, s. k.

Sávolyi Brunó s. k. Lovag zolnai Zolnai Victor.

II.

Formanek osztrák főhadnagy, 11-ik gyalogezred 10. század

Przemisl.

Mint a lapokból értesülök, Formanek ur, Ön Magyarországot megsértette!

Sajnálom, hogy közelemben nincs Formanek ur, hogy möresre taníthatnám hazám és a magyar nemzet iránt. Így be kell érnem azzal „egyelőre”, hogy fecsegő szájhősnek nevezem, kinek a száján fogok kardommal keresztülválni alkalmadán.

Pápa, 1903. szeptember 21.

Előttünk:

Beck János, s. k.

Sávolyi Brunó, s. k. Lovag Zolnai Zolnai Victor.

Zolnai *Zolnai* Viktor pápai vivómester *Lengyel* Zoltán képviselőnek a következő táviratot küldte:

Struchly pozsonyi vadászkapitányt és Formanek przemisli főhadnagyot, kik a magyar nemzetet gyalázták, inzultáltam. Ma egy órakor jönnek a segédek. Kérlek, hogy azonnal jönnél segédemnek és hozzád wadadal *Olay*, vagy *Kubik*, vagy *Szabó* Pista vagy *Jékely* bátyámat, bennetek bízom. Dróton választ. Zolnai Zolnai Victor.

Mint lapunk zártakor értesülünk a magyar faló *Struchly* százados már megkapta azt, amit keresett.

A párbajban *Bónis* kardja erős, éles vágást mért a kapitány mellére és hasára, mely talált. A kapitányt mellén és gyomrán erős vérzés fogta el, összeesett. Ekkor mindkét orvos konstátálta a beállott harc képtelenséget.

A párbaj kimenetele Miskolcz városában óriási lelkesültséget keltett és a polgárság nyomban elhatározta, hogy *Bónis* tiszteletére fátylmenetet rendez. Közadakozásból *Bónis*nak majd ezüst serleget nyujtanak át. A serleg felirata ez lesz: „Ne bántsd a magyart! Miskolcz, 1903 szeptember 25”.

CSARNOK.

Szigetvár története.

(Folytatás).

1720-ban gróf *Windisgrätz* lett Szigetvár parancsnoka 1736-ig, ez időtől több parancsnokot nem neveztekki csak ideiglenes commandót állit a kormány, mert Sziget teljesen elvesztette hadi jelentőségét a töröktől nem kellett már tartani és Sziget körül tekintélyesebb gőczpontok keletkeztek.

1740-ben a hajduságot Mohácsra helyezik, a többi katonaság egy részét Szt.-Lő-

zincre s így alig maradt valami az 50 éves katonai uralomból és meddő parádéból.

A katonai uralom alatt Szigetvár képe a következő volt.

A vár falak a mai formát kapták. A városhoz a várba vezető ut irányát már a török változtatta meg, úgy a hogy ma van. A mai kapu jobb oldalán ben egy kis ház állott, ott volt a főőr, szemben a kapuval, a mai uton állott az egyemeletes lakatanya, mögötte egy kétemeletes ház. A török mecset katonai szertár lett; az északi keleti bástya előtt két ház állott, a puskműves lakása és műhelye; az északi fal mentén helyezték el a kazamatákat, az északnyugati bástya környékén volt 2 löporos torony, a mai gazdatiszti lak udvarán korház állott, a vár déli oldalán a fal és a kórház között egy utvesztő sánc, mely a falon át-mászó ellent foglyul ejtő.

A várost a sáncokon és árkon kívül a kapuk elé emelt védőművek is védték. Így a kanizsai kapu előtti 2 katonai őrtanya, a siklósi kapu előtti a város déli oldalán, egy 3 szögű sánc állt, mint előerődítés, a pécsi kapu előtt pedig az árkot tóvá szélesítették, melyben egy szigetet hagytak, úgy hogy a bejövőknek először a szigetre kellett lépniük. Mind a három kapu erős épület volt, s a kapu alatt az oldalban az őrség tartózkodott. A pécsi kapun jövet északra egy utcá huzódott, délre a kaputól állt a Ferenc-rendűek temploma, homlokzatával észak felé, a plébánia és a városház mai helyükön álltak, de a városház előtti tér a vár felé mélyebb volt mint ma.

A török uralom a behódolt területeken megszüntette a magyar politikai életet, megváltoztatta és eltörölte a közigazgatási beosztást, a megyék uralmukat elvesztették területük fölött, működésüket azonban nem szüntették meg, tartották gyűléseiket meg nem hódolt területeken s csodálatos életerejükkel s bámulatos szervezetükkel ők tették lehetővé, hogy az ország a török kiűzése után talpra állhatott.

A bécsi kormány jól tudta, hogy a megyei élet és szervezet a magyarság erőssége, annál a törekvésnél fogva tehát, mely Magyarország tönkretételén működni sohse szünt meg, nem iparkodott bizony visszaállítani a megyék területét s lehetővé tenni működésüket. Nem restaurálta hát Somogy-megyét sem, mely eleste után Zalamegyével lett egyesítve, hanem új közigazgatási beosztásokat csinált: tartományokat úgy, hogy egy-egy város mint középponthez hozzá csatolt egy nagyobb területet. Így létesül 1690-ben a „szigetvári tartomány”, melynek területe Baranyamegye délnyugati és Somogyinak délkeleti sarkát foglalta magában Baresig és Kadarkutig.

E részben a szigetvári katonai uralom még továbbment s hogy a régi megyének nyomát is törölje a szigetvári tartományt „Sziget-vármegyé”-vé léptette elő, amit a kormány is jóváhagyott s innét kezdve Szigetvárt Nagy-Szigetnek kezdik nevezni s úgy hívták még a múlt században is a 40-es évekig.

Képzhető, hogy a katonai uralom magát Szigetvár is kiforgatta régi magyar mivoltából. A török lakosság onnét tisztára kivándorolt Szigetvár visszavétele után, téves

hát az a hiedelem, hogy mai horvátjaink bármiféle török maradványok volnának. Helyükbe a külvárosba betelepült a Turbékon és a mai Zsibóton lakozó magyarság, a városba azonban németeket telepítenek s mikor 1698-ban hozzálatnak Szigetvár ügyeinek rendezéséhez, alkalmasnak tekintik arra, hogy azt a magyar szellem és lélettől merőbben eltérően rendezzék be.

(Folytatás következik).

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Arak a legujabb jelzés szerint 50 kgm ként értetődnek,

Szigetvár, 1903. szeptember 25-én.

Buza uj — K. 6 90 7 —

Rozs „ — „ 5 40 5 50

Árpa „ — „ 5 — 5 60

Zab „ — „ 5 10 — —

Csővestengeri „ 2 40 2 80

Bab — „ 8 20 — —

Kiadja a szerkesztőség.

Távozásom alkalmával fogadja Szigetvár város m. t. Közönsége bucsuzásul szíveslyes „Isten hozzád”-omat. Szigetvár, 1903. szept. 25. Horacsek Endre.

Friedman Károly

legnagyobb és legocsóbb

BUTOR RAKTÁRA

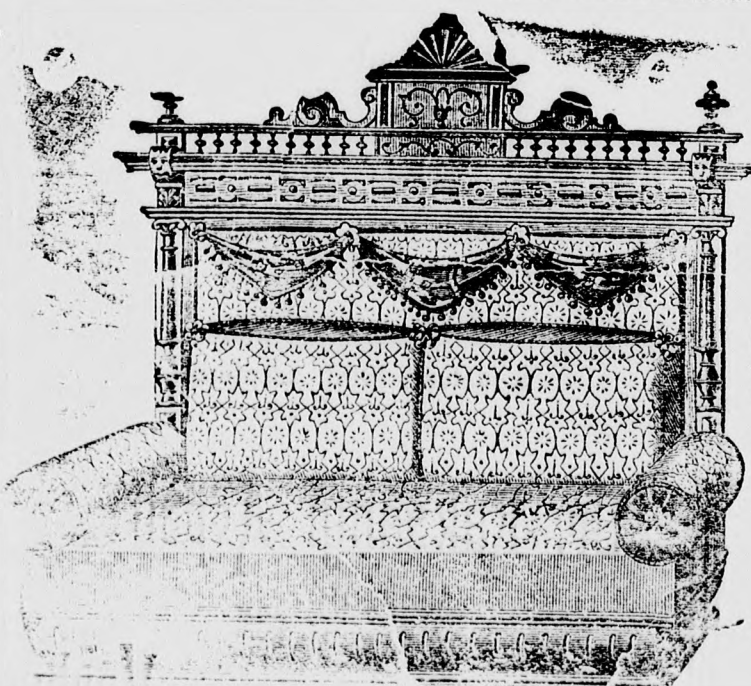
kárpitos és díszítő üzlete

PÉCSETT,

Siklói országút 44.

Ismétlőadónak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel a kiadóhivatal.

511 szám
1903 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járás-bíróság 1903 év 179/1 számú végzése által dr. Vadász Manó ügyvéd által képviselt Herzka Henrik javára Frech István ellen 1000 K tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 2694 koronára becsült arany ezüstneműek és 1 pénzszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak,

Mely árverésnek az 1903-ik évi V 179/13 sz. kiküldő végzése folytán a helyszínen vagyis Szigetvárott alperes üzletében leendő eszközzésére 1903. évi szeptember hó 28-ik napjának d. u. 1 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazokban, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Szigetvár, 1903. évi szept. 13. n.

Klle János
kir. bir. végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Somogyvármegye szigetvári közkórházi bizottsága. által Szigetvárott 1903. szeptember 22-én tartott ülésében hozott határozata szerint Somogyvármegye szigetvári közkórháza részére szükséges felszerelési tárgyak szállítására ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik. Felhivatnak mindazok, kik ezen tárgyak szállítását elnyerni óhajtják, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott és magyar nyelven szerkesztett ajánlataikat

folyó évi október hó 15. napján d. e. 9 óráig

a kórház gondnoki irodájába nyujtsák be.

Ajánlat tehető ugy az egyes mind az összes tárgyakra.

Az egyes minták a gondnoki irodában d. e. 8—12 óráig megtekinthetők, ezek irányadók, ettől eltérőleg nem fogadtatnak el.

Az összes tárgyak a kiküldött bizottság elfogadása napjától 30 nap alatt szállítandók, a vállalkozó köteles a tárgyakat a közkórházba szállítani.

Az ajánlatban világosan kiteendő, hogy a vállalkozó a mintákat; továbbá a szállítási feltételeket ismeri, azoknak magát teljesen aláveti. A feltételeknek megnemfelelő tárgyak a vállalkozónak minden kártérítés nélkül vissza adatnak.

Az ajánlatot tárgyaló bizottság fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közül tekintet nélkül a megajánlott eredményre, bármelyikét fogadhatja el, vagy azokat vissza utasítja.

Szállítandó tárgyak a következők:

22 darab Vaságy sodrony betéttel	2 darab Ágy barnára fényezett
45 „ Éjjeli szekrény	1 „ Fürdő kád
28 „ Szék	1 „ Műtőasztal (nőgyógyászati)
20 „ Köpölda	1 „ Irigátor (emelő szerkezettel)
10 „ Fatartó láda felnyitható tetővel	2 „ Fogas (fafogakkal)
3 „ Fapad 38/181 4 c/m fából	1 „ Fogas (irodába)
12 „ Asztal barnára fényezett 78/200 1 drb. 78/155 6 drb. 75/100 5 drb.	12 „ Hőmérő
1 „ Íróasztal	12 „ Tükör 25/30 cm. (keskeny fek. rámaival)
1 „ Szekrény (írományoknak)	12 „ Tálca 35/45
1 „ Szekrény (ruhának)	30 „ Pokrócz (téli)
1 „ Pamlag (börrel bevonva)	40 „ Vánkos tengeri füvel töltve 250 dkgr. suly
1 „ Óra (fali)	40 „ Vánkos (ludtollalal töltve 80 dkgr. suly)

Szigetvár, 1903. szeptember 23.

Dr. Raksányi Árpád
igazgató.

Hegyessy
elnök.

Verbőczy János
gondnok.

Árlejtési hirdetmény.

Somogyvármegye szigetvári közkórházi bizottsága által Szigetvárott 1903. szeptember 22-én tartott ülésében hozott határozata szerint az 1904. Január 1-től 1906. december 31. azaz három évig terjedő idő tartamra a szigetvári közkórház részére szükséges

hus, zsir, kenyér, péksütemény, liszt, fa, bolti cikkek, tej és bor szállításra továbbá a **szennyviz kihordása** és **halottak eltakarítására** ezennel nyilvános árlejtés hirdetik. Felhivatnak mindazok, kik ezen tárgyak szállítását elnyerni ohajtják, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott és magyar nyelven szerkesztett ajánlataikat

folyó évi október hó 15. napján d. e. 9 óráig

a kórház gondnoksági irodájába nyujtsák be.

Ajánlat tehető úgy az egyes mint az összes tárgyakra.

A szállítás a bizottság által leendő elfogadása esetén az alispáni jóváhagyás után válik a szállítóra kötelezővé.

Az ajánlatokat tárgyaló bizottság fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közül, tekintet nélkül a megajánlott árra bármelyikét fogadja el, vagy azokat vissza utasítja.

Az ajánlat szerkesztésére nézve tájékozásul szolgáljanak a következők:

1. Husra.

A szállítandó első minőségű Borju, Marha és Sertés husra jeleztessék az ár különként minden hus nemnél külön számmal és betűkkel. A hus sulya csont nélkül értetődik, jeleztessék tehát hogy mely árban számítottak le a visszaszolgáltatott felnem található csont. 1 évi szükséglet az összes husnemnél 70—80 méter mázsa körül.

2. Zsirra.

Csakis tiszta sertészsirra tehető ajánlat évi szükséglet 4—5 méter mázsa körül.

3. Kenyér és péksüteményre.

A kenyér árára az ajánlat különként történjék 400 gramm sulyu kenyerek kivántatnak 6 számú gőzmalmi lisztből. A zsemle és kifli ára 3 vagy hat darabonként jeleztessék. Az egy darab zsemlye vagy kifli sulya, s a liszt minősége melyből készül jelezve legyen évi szükséglet 120—130 méter mázsa kenyér és 20—25 ezer zsemle és kifli körül.

4. Liszt és darára.

Az egyes lisztnemek és dara ára külön-külön jelzendő, úgy szintén annak eredeti forrása fel- emlitendő. 1 évi liszt 20—25 dara 3—4 méter mázsa.

5. Tejre.

Megkivántatik a jó minőség és kellő mennyiség szállítására képesség 1 évi szükséglet 24—25 ezer liter körül.

6. Bolti cikkek (Fűszer áruk).

Czukor, kávé és egyéb fűszerárúknak első minőségűeknek kell lenni. évi szükséglet 3—4 ezer korona értékben.

Megjegyeztetik, hogy ha a jelzett szükségletnél esetleg több vagy kevesebb kivántatik, az ajánlat mindkét irányban kötelező a kellő mennyiség szállítására

A szükségletek a rendelés mérve szerint (a megrendelés után azonnal) a vállalkozó által a kórházba szállítandók. A megnem felelő cikkek azonnal jó minőségűvel kicserélenedők.

7. Borra.

Hamisítatlan jó minőségű fehér ó-bor, szükséglet, 20—30 hectoliter.

8. Fára.

Első minőségű keményfa kivántatik, évi szükséglet 400 méter.

9. Szennyvizre.

A vállalkozó köteles a kórházban összegyűlt szennyvizet hetenkint kétszer szükség esetén többször ki szállítani.

10. Halottak elszállítása.

A megszabott időre köteles a vállalkozó a temetést eszközölni.

Felvilágosítás a gondnoki irodában naponta 8—12 óráig kapható.

Szigetvár, 1903. szeptember 23.

Dr. Raksányi Árpád
igazgató.

Hegyessy
elnök.

Verbőczy János
gondnok.

Bótermő

a megdülésnek és roszdának kitűnően
ellenálló 82 kgos hectliter súlyu

Francia kopasz vető buza

kapható nagyobb mennyiségben, mé-
termázsanként 16 korona árban
a Mózsgói uradalomban.

A Kárász pusztai

Bolt, Korcsma
és

Mészárszék

mely áll

2 lakószoba, 1 bolt-helyiség, 1 ivó-
szoba, konyha, kamara, mézárszék,
vágóhid, pincze és istállóból, továbbá
2 hold földnek, 2 szarvasmarha és 4
drb. sertéslegelőnek ingyenes haszon-
élvezetéből,

1904 évi január 1-től
bérbeadandó.

Ezen bérletre vonatkozó ajánlatok
legkésőbb f. évi október hó 20-áig a
kárászpusztai uradalmi intézőséghez
(pósta és vasutállomás **Okorágh**
Kárász) czimzendők, hol a részle-
tes bérleti feltételek is megtudhatók.

Már

1 koronáért

50,000

korona nyerhető.

ORVOS-

sorsjáték

BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCZA 17a.

Már

1 koronáért

50,000

korona nyerhető.

Főnyeremény **50,000** kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 kor.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a
sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennél fogva tisz-
telettel felkérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tes-
sék késni, hanem nagybecsü megrendelését sziveskedjék
lehetőleg azonnal elintézni, mert e **huzás már**

f. é. október hó 10-én lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:

Budapest, IV., Váczi-utca 17a.

Sorsjegyek kaphatók helyben:

minden dohánytőzsdében és minden vidéki városban.

Alapított 1785. évben.

Ruepprecht Testvérek Pécssett

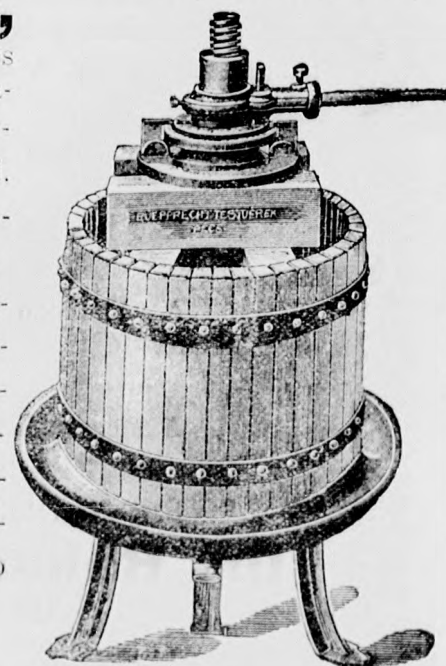
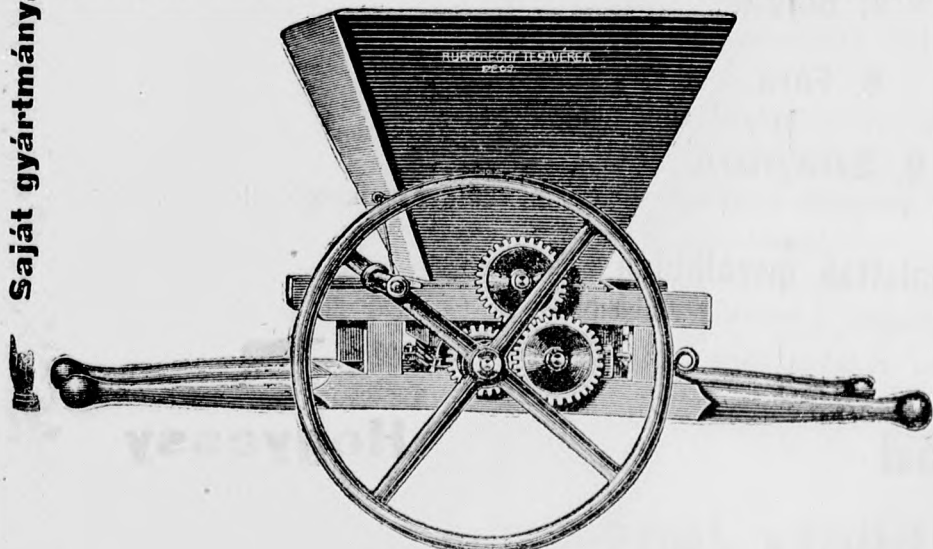
harang-, érc- és vasöntöde, tüztöltő szerek, szivattyu gőz és vizimalom berendezések, mérleg és gépgyárosok.

Gyümölcs és szőlő sajtók,

„Herkules“-féle szőlő-sajtók, folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel és
nyomó-erőszabályzóval a legnagyobb munkaképesség garantálva, mely 20%-kal na-
gyobb, mint bár-
mely más sajtónál.

Szőlő és gyümölcs-
zuzók, kombinált
bogyozó-gépek sző-
lőzuzóval, szénké-
negezők és szőlő-
permetezők raktá-
ron tartatnak és jót-
állás mellett szállí-
tatnak a legjobb
kivitelben.

Saját gyártmány.

Saját gyártmány.

Ugyanitt egy 3, 8 és 12 lóerejű lokomobil cséplő szekrénnyel jutányos ár mellett eladó.

Nyomatott Kozáry Ede gyorsajtójan Szigetvarott